

sagt i Foraaret, ligesom han paa enkelte Punkter udtalte sig paa en saadan Maade, at jeg ligefrem er tvunget til at sige, at Ordføreren for mit Parti ikke ved sine Udtalelser har dækket min Opfattelse af de foreliggende Spørgsmaal. Jeg slutter mig fuldt, helt og varmt til ham i Ønsket om, at de, der skal laane Penge, skal kunne laane dem saa billigt, som det er muligt eller naturligt efter de paa det paagældende Tidspunkt foreliggende Forhold, men jeg maa paa det bestemteste tage Afstand fra ham med Hensyn til hans Udtalelser om Bankernes Virksomhed. Naar han her paa ny anvender den Udtalelse, at Bankerne kun eller særlig har den Opgave at fæde deres Aktionærer, maa jeg ligesom den foregaaende Taler (Schovelin) gøre opmærksom paa, at Bankerne har en ganske anden Opgave, som det ærede Medlem paa ingen Maade maa undervurdere, den nemlig, at hjælpe Næringslivet. Jeg tror ikke, nogen af os er tjent med, at man stiller sig paa et Standpunkt, der kun kan være forsvarligt overfor dem, der vil laane mod Pant i fast Ejendom. Der er en anden Del af Næringslivet, der er henvist til en anden Laaneform, og denne Del er det, der udgør Bankens Kunder. Jeg advarer, som sagt, paa det allermost indtrængende den ærede Ordfører, der ellers er min Ven og politiske Meningsfælle, mod for stærkt at stille sig paa det Standpunkt, jeg antydede. Den Side af Bankens Virksomhed, som jeg omtalte, er fuldt forsvarlig, og den er absolut nødvendig, saaledes som vort økonomiske Samfund overhovedet er bygget op.

Jeg vender mig til en anden Side af det ærede Medlems (Jørgen Jensen) Paa-stand, den nemlig, at han — som det forekom mig — med eller mod sin Villie gør Forsøg paa at vildlede Tinget ved den Maade, hvorpaa han nævner de 15—16 Millioner, der er Udbyttet af Bankernes Aktiekapitaler her i Landet. Jeg gjorde i Foraaret her i Tinget opmærksom paa — det findes Spalte 5588 —, at disse 15—16 Millioner Kroner ingenlunde indtjenes alene med Aktiekapitalen. Aktiekapitalen i danske Banker er kun ca. 205 Mill. Kr., og den Indlaanskapital, hvormed Bankerne arbejder, er ca. 1,200 Mill. Kr. Naar man da vil se retfærdigt paa dette Spørgsmaal, maa man spørge: Med hvor meget fæder Bankerne deres Aktionærer ved Hjælp af Udbyttet af den Indlaanskapital, som de arbejder med? I saa Henseende gjorde jeg, som jeg tror tilfredsstillende, i Fjor her Rede for, at hvis man først af Aktiekapitalen regnede med en normal Rente — jeg tror,

jeg regnede 5 pCt. p. a. —, saa udgjorde den derud over indvundne Fortjeneste ved Bankens Arbejde med Indlaansmidlerne kun ca. $\frac{1}{2}$ pCt. p. a. af disse. Jeg kan ikke mindes, at det ærede Medlem fra Bjerre den Gang indvendte noget mod den Opførelse, jeg her har opstillet, og jeg kan da ikke forstaa, at han nu paa ny bruger de 15 à 16 Mill.s Fortjeneste som Argument. Jeg tror, at der maa have indsejnet sig en Misforstaaelse i den ærede Ordførers Opfattelse af hele dette Forhold, naar han virkelig her kunde fremsætte et Forslag, der i fuldt Alvor gaar ud paa, at Bankerne ikke maatte udbetale større Udbytte til deres Aktionærer end den højeste Indlaansrente, Bankerne og Sparekasserne betalte. Jeg gaar saa vidt, at jeg siger, at det ærede Medlem overhovedet slet ikke kan have faaet fat paa den fundamentale Forskel, der er paa de to Institutioners Virkemaade. I en Sparekasse er Forholdet jo det, at hvis det gaar galt, har Sparerne kun Sparekassens Indlaansmidler plus den i Almindelighed ret lille Reservefond, der er indtjent, at holde sig til. I Bankerne er det derimod saaledes, at hvis det gaar galt, har Sparerne baade Indlaanskapitalen og Reservefonden og endelig hele Aktiekapitalen at holde sig til. Aktionærerne er altsaa i Virkeligheden Kautionsister for hele Indlaanskapitalen. Er der da noget som helst at sige til, at der ydes dem et Udbytte for denne særlige Risiko? Jeg kan ikke se, at der ligger noget som helst til Grund for det fremsatte Forslag.

Jeg tager altsaa paa dette Punkt Afstand fra mit Partis Ordfører, men jeg gør det endnu mere paa et andet Punkt. Hans hele Virksomhed gaar jo i Aar som i Fjor ud paa at faa indført en lav Rente-fod her i Landet ikke ved at tage fra dem, der har Raad til at undvære, men ved helt og holdent at tage fra de smaa Sparere. Maa jeg minde om, at det ærede Medlems Virksomhed i Fjor — og han var her mærkeligt nok i nøje Overensstemmelse med Socialdemokraterne — gik ud paa at skabe en Ordning, som vilde medføre, at medens en Storkapitalist — ja, han behøver saamænd ikke at være saa stor, for hvis han blot ejer 1,000 Kr. eller endog mindre, kan han gaa hen og købe Kredittoreningsobligationer — paa det Tidspunkt, da dette Lovforslag sidst var til Behandling, kunde opnaa godt $4\frac{3}{4}$ pCt. virkeligt Udbytte aarlig ved at købe en Kredittoreningsobligation, maatte Sparekassen paa Sparekassebog kun udbetale $4\frac{1}{4}$ pCt. til de mindre Sparere, der er